

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 10.

PondĀ•lĀ-, 19 prosinec 2022

Po tĀ™Ā-letĀ© prĀjci v restauraci u Prahy jsme s Ā¾enuĀjkou dostali moĀ¾nost postarat se o rekreaĀ•nĀ- objekt velkĀ©ho podniku v KrkonoĀjĀ-ch. VrĀjtili jsme se zpĀt do Pece pod SnĀĀ¾kou, kde jsme se spolu seznaĀjili. MalĀ½ hotel vonĀl novotou, podnik provedl rozsĀhlou rekonstrukci. Alenka obdivovala velkĀ½ plynovĀ½ sporĀjk a jinĀj zaĀ™Ā-zenĀ-, jeĀ¾ jĀ-ulehĀĀ- pĀ™ipravit, snĀ-dani, obĀd a veĀ•eĀ™i pro padesĀjt rekreaĀtĀ. K ruce mĀla Ā•ipernou pomocnici JiĀ™inku.

JĀj pracoval v nĀkolika

funkcĀ-ch. ĀšĀ•etnĀ-, domovnĀ-k, Ā™idiĀ• dovĀjĀ¾ejĀ-cĀ- proviant a kufrы rekreaĀtĀ, Ā•istĀ© povleĀ•enĀ-, ĀĀ-ĀjnĀ-k obsluhujĀ-cĀ- hosty, topiĀ• v kotelnĀ a sprĀjvce.

V poĀtu tĀ™Ā- jsme to zvlĀdli.

Po roce jsem na podniku vyloudil dalĀjĀ-ho zamĀstnance, domovnĀ-ka Petra. Petr byl ĀeskĀ½ nĀjmoĀ™nĀ-k, jeho kamarĀd ale opustil loĀ• natrvalo ve Ā vĀ©dsku, a Petr pĀ™iĀjel o prĀjci.

PrĀjce nĀjm zaĀala den po VĀjnocĀ-ch

a koncem dubna skonĀila zimnĀ- sezona. ĀĀyĀ™i mĀsĀ-ce bez jedinĀ©ho dne volnaĀ!

Po generĀlnĀ-m Ā°klidu

nĀsledovaly dva mĀsĀ-ce klidu. JedinĀj starost byla odvĀzt synky, jednoho do Ājkoly, druhĀ©ho do Ājkolky a opĀt vyzvednout. Odpoledne, kdyĀ¾ tato povinnost padla na Alenku, jsem si udĀlal vĀ½let ObĀ™Ā-m dolem do kiosku u ObĀ™Ā- boudy, navĀjtĀ-vit Prcka - jak jej mĀ-stnĀ- pokĀ™tili. Sotva jsem vstoupil, uvĀtal mĀ obrovskĀ½ dlouhohĀ½ Ā•ernĀ½ pes. "To je Tonda", nĀmeckĀj doga, a jsou mu asi dva roky, informoval mĀ Prcek, "pĀ™iĀjel ke mnĀ asi pĀ™ed dvĀma tĀ½dny a nikdo jej nehledĀj, myslĀ-m, Ā¾e je z Polska".

Jak toho halamu tady uĀivĀ-Āj,

Ā™Ā-kĀjm si, z mĀ© vlastnĀ- dvouletĀ© zkuĀjenosti v tĀchto prostorĀich vĀ-m, Ā¾e se zde horko tĀĀ¾ko naĀ¾erou myĀji.

DozvĀdĀl jsem se takĀ©, Ā¾e s

polskĀ½mi kasĀjrnami Prcek vykopal vĀjleĀ•nou sekeru, takĀ¾e z vojenskĀ© kuchynĀ nic, protoĀ¾e pĀ™i jednĀ© nĀjvĀjtĀ-vĀ kiosku si vojĀjci odnesli bez zaplacenĀ- pĀjr lahvĀ-vodky. Pro Tonda byla proto na zbytky z kuchynĀ cesta uzavĀ™ena.

PosedĀl jsem pĀjr hodin, nĀco

jsem popili a jĀj odchĀjel kdyĀ¾ se jiĀ¾ stmĀvalo. Vedle mne klusal Tonda.

Bylo pĀ™ed pĀlnocĀ-, kdyĀ¾ jsem

potevĀ™el dveĀ™e do loĀnice, vidĀ-m Ā¾e si Ā¾enuĀjka Ā•te. PoloĀila knihu, uvĀtala mĀ zamraĀ•enĀ½m pohledem. NeĀ¾ se staĀila nadechnout k dlouhĀ©mu monologu, Tonda proklouzl a pĀjr skoky byl u postele a prohlĀ-Ā¾el si ji.

Vydávám jen já pátmetá hla deku pátmes hlavu a prosila, abych tu obludu odvedl. Tonda jsem pátmedstavil, v krájkosti vyliá-it pátbá-h, jak jsem k nám pátíájel, a áe s námi bude bydlet. Nahlásil jsem, áe jdeme na prázekum kuchyná, protoáe já i Tonda máme hlad.

Cestou jsem Tondovi vyprávěl,
áe ta pánkná áenská je zvyklá vaátit
pro padesát lidá, ale pro átyáennou rodinu ne, tak náco k snádku uráitá
najdeme.

Je áitá jsem v kuchyni nezvedl
poklici z hrnce, a áena vplula v áupanu do sváho královstvá. Tonda sledoval
káádá½ jejá- krok. Beze slov vysypala do lavoru velkou hromadu áipaget,
nalila na to asi dva litry áervená omáky, v ná-á plavalo uráitá pát kila
nadrobno nakrájená½ch buátá.

"Ohá-vat mu to snad
nemusá-m", áekla chladná a vzdájlila se.

Dveátme bouchly hlasitáji neá jindy. A co já... koukal
jsem hladová½ do prázdná½ch hrncá.

Tondovi jsem ustlal v
kotelná na matraci, a ájel vyáehlit problám na áirokou postel.

Ráino se synci s Tondou
skamarádili ihned, a má poááiteán- obavy se rozplynuly. Tonda pátmvyáoval hábetem
mladáho Jirku o fous a Mark, aby pátmes náj vidá, si musel stoupnout na áipiáky.
Jiá od prvnáho dne jsem má - jak se áertem áká-ká - dvojku na zádech. Tonda byl
na áenská½ a za jeden knedlá-k by s kuchaátkou Alenkou na kraj sváta ájel.

Spoleáná jsme si uáá-
klidu a nebyl-li deáitivá½ den, konaly se dlouhá procházky. Áeas se nezastává- a
tak opá na támi má-sá-ce hurá do práce. Prvná- áervencová½ den zaál
átrnájctidenná- turnus. Autobus pátmivezl z vátáiny manáelská páry s malá½mi
dátmí. Na chatu Miláátme, jak se jmenovalo podniková rekreaán- zaátá-zená-, to
je dva kilometry do kopce, a tak jsem s dáá-pem jezdil nahoru dolu a vozil
kufry a obás i dáti.

Problám s Tondou
zaál jáá prvná- den. Jak dáti pátmicházely s rodiá k chalupá, Tonda
vátal káádáho, hlavná dáti. Vrtá radostná oháákou, jeá dokázala dájt páknou
rájnu. Ozá½val se pláá, rodiáe zdvihali dáti pátmed tou obludou do náruá-. Já
s autem pryá a tak nakonec situaci ke zklamáná- synká, jeá se vááteáná bavili,
vyátmeájila kuchaátká Alenka. Zavátela Tonda do garááe, kde dlouze vyl.

Má jsem v
povinnosti spráivce chaty nová hosty uvátat, coá jsem uáinil pátmed
veáeátá-. Tondovo chováná- omluvil a slábil, áe bude trvale pod dozorem. Po tá½dnu
já Tonda báhal se vájemi dátmí po louce u chalupy a pláá se neozval. Bylo jen
málo hostá, kteátá- Tonda nemuseli a stááovali si.

Začátkem zřetězení jsem odjel na
14 denní cvik Horské služby. Po návratu mě žena se slzou v oku
informovala, že Tonda je pryč. Utekl,
nebo jej někdo odvedl. V listopadu jsme emigrovali do Kanady, kde jsem se od
ženky již bez slz v oku dozvěděl pravdu, že s domovněkem Petrem našli Tondovi
precizně domov u chovatele této rasy a že pán byl z Tondy velice nadšen.

O dalších dvou pejskách zase pět. PEPA